

عنوان مقاله:

بررسی تاخیر زمانی ماهانه خشک سالی های هواشناسی و اب شناسی در حوضه بویین اصفهان

محل انتشار:

هشتمین کنفرانس ملی مدیریت منابع آب ایران (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 11

نویسندگان:

محمدحسین نساجیان زواره - دانشجوی دکتری علوم مهندسی آبخیزداری، دانشگاه یزد

حسین ملکی نژاد - دانشیار گروه مهندسی مرتع و آبخیزداری دانشکده منابع طبیعی، دانشگاه یزد

محمدرضا اختصاصی - استاد گروه مهندسی مرتع و آبخیزداری دانشکده منابع طبیعی، دانشگاه یزد

فهیمة دهقان زاده - دانشجوی کارشناسی ارشد آبخیزداری دانشگاه تهران

خلاصه مقاله:

هدف از پژوهش حاضر، بررسی تاخیر زمانی خشک سالی های هواشناسی و اب شناسی در حوضه بویین اصفهان می باشد. در این پژوهش، از شاخص های خشک سالی هواشناسی شامل شاخص استاندارد بارش SPI و شاخص خشک سالی هواشناختی RDI و شاخص خشک سالی آب شناسی GRI در نرم افزار متلب و در پایه های زمانی سه، شش، ۱۲، ۲۴، ۴۸ ماهه استفاده گردید. نتایج گواه آن است که با افزایش پایه زمانی، تکرار دوره های خشک سالی و ترسالی کمتر و در مقابل، تداوم آن بیشتر شده است. همچنین شاخص آب زیرزمینی دارای نوسانات کمتری است و علی رغم کاهش نزولات جوی، روند نزولی سطح سفره تقریباً از سال آبی ۸۹-۱۳۹۹ متوقف شده است که این می تواند به دلیل اعمال سیاست های بازدارنده سازمان اب منطقه ای اصفهان باشد. نتایج ارتباط این شاخص های در همه پایه های زمانی با یکدیگر نشان داد در دوره آماری ۱۳ ساله ۸۴-۱۳۹۵ تا ۹۶-۱۳۹۵ ؛ شاخص SPI در پایه های زمانی ۱۸ و ۲۴ ماهه بیشترین همبستگی را با شاخص GRI داشته، از این رو همبستگی شاخص RDI و با شاخص GRI در همه پایه های زمانی در سطح پایین تری معنادار است. بعباتری بین خشک سالی هواشناسی و خشک سالی آب شناسی تاخیر فاز زمانی بیش از یک سال وجود دارد که خود معلول شرایط خاک شناسی، زمین شناسی و زمین ریخت شناسی حوضه است.

کلمات کلیدی:

آبخوان بویین، آب زیرزمینی، تغذیه آبخوان، SPI, RDI, GRI

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1171858>

